

Curtea Supremă de Justiție**DECIZIE**

24 septembrie 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecătorii – Elena Covalenco, Ion Guzun,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2014 de inculpatul

Boboc Pavel Gheorghe, născut la 23 august 1993, originar și domiciliat în s.Horodiște, r-nul Călărași.

Termenul examinării cauzei:

1. 16.08.2013 - 11.11.2013 - prima instanță,
2. 02.12.2013 - 11.02.2014 - instanța de apel,
3. 11.06.2014 - 24.09.2014 - instanța de recurs.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Călărași din 11 noiembrie 2013, Boboc Pavel a fost condamnat în baza art.287 alin.(3) Cod penal la 2 ani închisoare.

Conform art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe un termen de probă de 2 ani.

Acțiunea civilă în partea încasării prejudiciului material a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța în ordinea procedurii civile, iar în partea încasării prejudiciului moral a fost admisă parțial, dispunîndu-se încasarea de la Boboc Pavel în beneficiul părții vătămate Cataraga Mihai a sumei de 3000 lei.

2. Prima instanță, examinînd cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Boboc Pavel, la 09 octombrie 2010, în jurul orei 24⁰⁰, aflîndu-se la discoteca din s.Horodiște, r-nul Călărași, care este loc public, încălcînd grosolan ordinea publică, fără careva motive întemeiate, din intenții huliganice, i-a aplicat cet.Cataraga Mihai, cîteva lovituri cu pumnii în regiunea feței și o lovitură cu o sticlă de bere în regiunea capului cauzîndu-i, conform raportului de expertiză medico-legală în comisie nr.372 din 18.02.2013, vătămări corporale sub formă de plagă în regiunea ochiului drept, a nasului și frunții, ce se califică ca ușoare, cu dereglarea sănătății de scurtă durată (nu mai mult de 21 zile).

3. Sentința a fost atacată cu apel de către partea vătămată M.Cataraga și avocatul S.Canțer, care au solicitat casarea parțială a acesteia, atît în partea stabilirii pedepsei, cît și în partea admiterii acțiunii civile, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului P.Boboc să-i fie aplicată pedeapsa în baza art.287 alin.(3) Cod penal, fără suspendarea

executării ei și admisă integral acțiunea civilă, dispunându-se încasarea de la P.Boboc în beneficiul lui M.Cataraga a prejudiciului material în sumă de 29000 lei și a celui moral în sumă de 100000 lei, invocând că vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate a fost dovedită pe deplin și instanța a găsit legătură între acțiunile ilicite ale inculpatului și consecințele survenite, însă i-a aplicat o pedeapsă prea blândă, ce nu corespunde faptei săvârșite, care nu va atinge scopul pedepsei penale de reeducare și corijare a inculpatului, incorect apreciind gradul de pericol social care-l reprezintă acesta, nu a luat în considerație criteriile generale de individualizare a pedepsei și urmările grave ce au survenit.

La fel, prima instanța neîntemeiat nu a admis acțiunea civilă în partea încasării prejudiciului material, neluând în considerație faptul că în urma acțiunilor inculpatului, partea vătămată a fost supus unei intervenții chirurgicale, fapt ce este confirmat prin documentele medicale anexate la cauza penală, fapt pentru care a primit suferințe fizice și psihice, care au dus la cauzarea prejudiciilor atât materiale legate de tratament, cât și morale, astfel instanța incorect a apreciat caracterul și gravitatea suferințelor psihice și fizice ale părții vătămate, nu a luat în considerație circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, statutul social al persoanei vătămate, precum și prevederile art.1423 Cod civil.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2014, a fost admis apelul avocatului în numele părții vătămate Cataraga Mihai, casată parțial sentința, în partea acțiunii civile, și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care acțiunea civilă a fost admisă, dispunându-se încasarea de la Boboc Pavel în beneficiul părții vătămate Cataraga Mihai a prejudiciului material în sumă de 29000 lei și a celui moral în sumă de 5000 lei. În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a conchis că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate a fost confirmată prin ansamblul de probe administrate la urmărirea penală și recunoscută de inculpat în faza urmăririi penale, astfel că prima instanță just a stabilit starea de fapt și de drept, dând o încadrare juridică corectă acțiunilor acestui în baza art.287 alin.(3) Cod penal.

La fel, instanța de apel a concluzionat că prima instanță a acordat deplină eficiență principiilor generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61, 75 Cod penal și întemeiat a numit inculpatului pedeapsa cu suspendarea executării ei pe termen de probă, ținând seama de caracterul și gradul prejudiciabil al faptei săvârșite, de circumstanțele atenuante prezente în cauză, și anume că inculpatul pentru prima dată a comis o infracțiune gravă și la momentul comiterii acesteia era minor, căința sinceră pentru cele săvârșite, caracteristica pozitivă la locul de trai, lipsa antecedentelor penale, care, luate în ansamblu, au fost considerate ca circumstanțe ce au justificat condamnarea acestuia cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, în temeiul art.90 Cod penal, dându-i inculpatului posibilitatea de a-și aprecia acțiunile sale infracționale, fiind ca o măsură de profilaxie socială pentru combaterea acestui gen de infracțiuni.

Totodată, instanța de apel a concluzionat că este întemeiat apelul avocatului în numele părții vătămate, în partea acțiunii civile, atât în partea încasării prejudiciului material, cât și cel moral, considerând că incorect prima instanță a dispus ca în partea încasării despăgubirilor materiale să se expună instanța în ordinea procedurii civile, de

rînd ce în cauză au fost prezentate probe privind suportarea cheltuielilor pentru tratament și intervenția chirurgicală, ceea ce constituie în total suma de 29000 lei, iar reieșind din suferințele suportate de către partea vătămată în urma comiterii de către inculpat a acțiunilor ce sînt încadrate ca infracțiune penală, care în concurs cu condamnarea acestuia, suma de 5000 lei, ca prejudiciu moral, părții vătămate îi va aduce satisfacție sufletească echitabilă în raport cu suferințele suportate.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar inculpatul P.Boboc care, invocînd temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia în latura civilă, cu menținerea sentinței în partea dată, pe motiv că instanța de apel neîntemeiat a casat sentința fără a lua în considerație raportul de expertiză medico-legală în comise, prin care cu certitudine s-a constatat că partea vătămată suferea de patologie înnăscută sub formă de malformație arteriovenoasă intracerebrală în lobul temporal drept, lipsind legătura dintre trauma cauzată prin acțiunile sale și malformația congenitală, iar bonurile ce au fost prezentate în cauză sînt efectuate în perioada anului 2011-2013, dar nu în perioada anului 2010, ceea ce demonstrează că în urma loviturii aplicate de el părții vătămate, acesta nu a urmat nici un tratament.

5.1. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.11) Cod de procedură penală, procurorul și reprezentantul părții vătămate avocatul S.Canțer au depus referință expunîndu-și opinia sa asupra recursului ordinar declarat de inculpat, în care și-au exprimat dezacordul cu acesta, considerînd că soluția adoptată în cauză de către instanța de apel în latura civilă este una justă și corectă, iar recursul este unul declarativ, ce nu se întemeiază pe nici un temei prevăzut la art.427 Cod de procedură penală.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Recurentul invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau cînd faptei sîvărșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Din textul recursului rezultă că, principalul argument pe care îl invocă recurentul este faptul că instanța de apel incorect a casat soluția primei instanțe în latura civilă și a dispus încasarea de la el în folosul părții vătămate a prejudiciului material în sumă de 29000 lei și a celui moral în sumă de 5000 lei, considerînd că instanța de apel a lăsat fără apreciere raportul de expertiză medico-egală în comisie, prin care a fost constatat că partea vătămată suferea de patologie înnăscută sub formă de malformație arteriovenoasă intracerebrală în lobul temporal drept și nu are legătură cu trauma primită la 09.10.2010, și careva tratament în urma traumei nu a urmat, iar bonurile prezentate sînt pe perioada anilor 2011-2013, neavînd legătură cu cauza dată.

Analizînd norma procesual penală sus menționată la situația în cauză, Colegiul conchide că temeiurile invocate de recurent nu și-au găsit confirmare, deoarece, după cum rezultă din partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a analizat obiectiv probele administrate și și-a motivat soluția adoptată, indicînd din care motive a ajuns la concluzia de a casa sentința în latura penală și a admite acțiunea civilă în partea

încasării prejudiciului material și moral în beneficiul părții vătămate, soluție expusă detaliat și motivat la pct.4 al prezentei decizii. Astfel că, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar faptei comise de inculpat i s-a dat o încadrare juridică corectă.

Instanța de apel just a menționat că, conform art.1423 alin.(1) Cod civil, mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

Totodată, instanța de recurs conchide că, instanța de apel, prin admiterea acțiunii civile în partea recuperării prejudiciului moral în sumă de 5000 lei, a ținut cont de nivelul (gradul) suportării de către partea vătămată a suferințelor fizice, psihice și morale în legătură cu vătămările corporale cauzate, fiindu-i dereglată sănătatea pe o perioadă îndelungată de timp.

La fel, Colegiul conchide că instanța de apel corect a admis acțiunea civilă și în partea încasării prejudiciului material, deoarece de către partea vătămată au fost prezentate suficiente probe în confirmarea cuantumului cheltuielilor reale suportate de acesta pentru tratament și medicamente, intervenția chirurgicală și cheltuielile suportate pentru asistența juridică.

Cît privește afirmația recurentului, precum că instanța de apel nu a luat în considerație raportul de expertiză medico-legală în comise, potrivit căruia legătura dintre trauma cauzată părții vătămate și malformația congenitală lipsește, este neîntemeiată, deoarece instanța a luat în considerație raportul în cauză, precum și declarațiile martorului Iu.Glavan, din care rezultă că partea vătămată într-adevăr suferea de o malformație înnăscută, însă cu asemenea diagnostic persoanele pot trăi fără a avea careva complicații, dar la partea vătămată aceasta a dat complicație și manifestările acestei maladii înnăscute au fost urgentate de traumatismul suportat de acesta, astfel rezultă că lovitura aplicată de către inculpat lui M.Cataraga cu sticla de bere în regiunea capului, a avut consecințe asupra bolii cu care a fost diagnosticată partea vătămată.

Astfel, Colegiul constată că prevederile pct.6) alin.(1) al art.427 Cod de procedură penală nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat de inculpat, dat fiind faptul că el poate fi aplicat numai în cazul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, pe cînd instanța de apel, respectînd prevederile art.414 alin.(5) Cod de procedură penală, și-a argumentat hotărîrea, care cuprinde motivele ce au stat la baza soluției adoptate. În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată, și, în aceste condiții, Colegiul consideră că lipsesc temeiuri legale pentru a admite recursul.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Astfel, reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de inculpatul P.Boboc, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Boboc Pavel, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2014, în propria cauză penală, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 22 octombrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Ion Guzun